

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

II

Palma
1992

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

Més sobre els Països Catalans

Na Francisca Marquès ha telefonat a **Línia Directa** per dir-nos que ha llegit a qualque banda que “n’Aina Moll diu que *allò dels Països Catalans és una bubota*”, i que no se’n sap avenir, perquè ella tenia entès que “tant n’Aina com son pare havien treballat tota la vida pels Països Catalans i per la seva cultura, que és la nostra”, i me’n demana, personalment, una explicació.

Té tota la raó aquesta senyora (que té el mateix nom i llinatge que ma mare, per cert). Aquesta frase és meva, però ha estat mal interpretada. *Allò dels Països Catalans* que jo comentava, era la presentació que qualcú fa d’aquest terme i aquest concepte, com a ideologia política perillosa. I això és, efectivament, una bubota quasi tan grossa com la que veu un cert general de l’Aire en la política lingüística del Govern Balear. Però **els Països Catalans no són cap bubota**, sinó el conjunt de les terres on es parla català; és a dir, el territori propi de la nostra llengua i de la nostra cultura, pel qual, efectivament, mon pare i jo (i molts d’altres) hem treballat tota la vida.

Vaig parlar del tema a la **Línia Directa** del 15 d’octubre passat, que trobareu a la pàgina 43 del fulletó *Línia Directa, I*, que podeu obtenir gratuïtament al nostre local (C.Sant Miquel, 18, 2on, Palma), de manera que no repetiré el que hi vaig dir.

Però hi vull afegir un parell de coses:

1. Els qui fan voleiar la bubota tenen una responsabilitat greu, perquè contribueixen a frenar el nostre procés de normalització lingüística i cultural. Es tracta d’una manipulació política que va ser molt intensa durant el franquisme i que ens ha perjudicat molt. D’una banda, ha fet que gent de bona fe i poc informada cregui que els qui parlen de Països Catalans són perillosos. (Durant el Congrés

de Cultura Catalana, el 29 d’octubre de 1977, una alumna meva em confessà que havia fuit d’amagat de ca seva per anar a la manifestació per l’autonomia —que encapçalaren tots els partits polítics, amb la UCD i el PSOE al mig, com a forces amb més representació—, perquè son pare i sa mare es pensaven que era una manifestació subversiva... Han passat moltes coses, d’aleshores ençà, però la “bubota” encara fa efecte). D’altra banda, ha aconseguit que molts de catalanistes de tota la vida (i fins i tot partits polítics, com Convergència o el PSC), que sempre havien parlat amb tota naturalitat dels Països Catalans, hagin eliminat el terme del seu vocabulari “per prudència”, per por de ser mal interpretats, o acusats d’*imperialisme català*, i facin servir circumloquis més o manco aigualits, com “les terres de llengua catalana”, “els territoris on es parla la nostra llengua” i altres fórmules semblants. Això no tendria cap importància, ja que aquestes expressions defineixen precisament l’àmbit dels Països Catalans, si no fos que deixen aquest terme en mans de petits grups radicals, facilitant així la manipulació.

Val a dir que els grups radicals també van deixant de banda l’expressió **Països Catalans** per dir-li “simplement, Catalunya” (i només s’entenen ells: ni els valencians ni els illencs no ens sentim inclosos dins el terme “Catalunya”). Aquests troben que els qui l’empram amb naturalitat som “figues blanques...”

2. El fet de parlar de Països Catalans no indica que el qui ho fa sigui independentista. De fet, fins ara, l’independentisme no ha aconseguit representació popular a les Illes Balears ni al País Valencià, i a Catalunya només en proporció molt petita. Personalment, no som independentista: consider que pensar en la independència dels Països Catalans és somiar truites, que la de Catalunya tota sola seria catastròfica per a nosaltres, i que pretendre la de les Illes Balears —o de cada illa pel seu compte—, a més de ser inviable, és una aberració (no tenc espai per explicar per què, però en podem parlar un altre dia).

3. Ara bé, cadascú té dret a tenir el seu propi projecte polític —

tant per a les Illes Balears o els Països Catalans com per a Espanya i Europa—, i a defensar-lo democràticament. Els independentistes tenen tant de dret a defensar el seu —ho repetesc, democràticament i respectant el marc legal vigent— com els que en nom d’una “España, una” (que és igualment inconstitucional, en aquests moments) posen traves a la realització de l’*Estat de les Autonomies* i a la normalització lingüística de les comunitats autònomes no castellanès.

Deixau-me repetir allò que he dit tantes vegades parlant del nom de la llengua: “Països Catalans”, “terres de llengua catalana”, “territoris on es parla la nostra llengua”, és igual: **donau-li el nom que vulgueu, però procurau que les nostres Illes tenguin el lloc que els correspon dins aquest conjunt, i que el conjunt mateix trobi el seu dins Espanya i dins Europa.**- A. M. (17/2/92)